

Kaija Koo, Avaruuden Kev

Hn valmistaa aamusmpyln
On piv noussut ennen kuin on hn
On taukoamaton lynti sotarumpujen
Ne kiusaa vaikka hn on jo tottunut siihen
Hn toivoo aivan kaikille aina hyv, vaikka itse hn kantaa mielt srkyv
Kun tytt paha vainoaa
Hn tiet tien varamaailmaan
Hn kyllstyy sotarumpujen meteliin
Hn tahtoo nousta niiden ulottumiin
Hn katsoo taivaalle, tiet ett kohta on aika nousta taas hyvin pitkn lentoon
Avaruuteen kevt on tullut taas, kun sen kuutkin vihert
Hn mielessn sen hetkess miehitt
Kun ilta sinert, jos joku sanoo se on iso askel hlle, mutta pieni ihmiselmn
Tytt voisi hyvin sanoa tle, oletko jo sin nhnyt avaruuden kevn
Avaruuteen kevt on tullut jlleen
Ja siell linnut jo visert
Ja sotarummun paukkeet ji maan plle
Ne matkalla hyytyi ilmakehn
Ja maa nytt kauniimalta silloin
Kun sit katselee kauempaa
Kyll sill loppuvuoden el
Kun on nhnyt avaruuden kevn
Kun joku tytt pin kvelee
Niin tytt anteeksi pyytelee
Hn kaikkien tuijottavan hnt luulee
Hn toistenkin puolesta ni kuulee
Hn toivoo ett kaikilla kaikki hyvin menee
Ja on itse niin herkk ett helisee
Avaruuteen kevt on tullut taas
Kun sen kuutkin vihert
Hn mielessn sen hetkess miehitt
Kun ilta sinert, jos joku sanoo se on iso askel hlle, mutta pieni ihmiselmn
Tytt voisi hyvin sanoa tle, oletko jo sin nhnyt avaruuden kevn
Avaruuteen kevt on tullut jlleen
Ja siell linnut jo visert
Ja sotarummun paukkeet ji maan plle
Ne matkalla hyytyi ilmakehn
Ja maa nytt kauniimalta silloin
Kun sit katselee kauempaa
Kyll sill loppuvuoden el
Kun on nhnyt avaruuden kevn